

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

JANUAR 2022/ŠTEVILKA 1/LETO XL

Lk 3,15–16.21–22

OBNOVI KRSTNO MILOST

Za vse, kar v življenju prejmemo, velja: kolikor več truda nas stane, toliko bolj znamo to ceniti. Vrednosti krsta, s katerim smo prejeli milost Božjega otroštva, se premalo zavedamo in ga ne znamo ceniti. Večina od nas je ta zakrament namreč prejela v prvih mesecih, tednih ali celo prvih dneh svojega življenja. Dar nam je bil položen praktično v zibelko. Brez naših zaslug nas je povezal z Bogom in drugimi krščenskimi ljudmi z vezmi, ki so tesnejše kot krvne vezi družinskih članov. Ko odrastemo ter kot ljudje in kot kristjani dozorimo, moramo ta dar zavestno bogatiti s tem, da sprejmemo nase tiste obveznosti, ki so jih ob krstu namesto nas sprejeli starši in botri.

V prvih krščanskih stoletjih kristjani od svoje pripadnosti Kristusu niso mogli pričakovati drugega kot preganjanje, mučenje in smrt. Takrat je bilo treba biti kristjan, Kristusov učenec, z dušo in s telesom,

ves in brez pridržka. Odrasli so se na krst pripravljali s pripravo, ki se je imenovala katehumenat in je trajala dve leti ali tudi dlje. Šele potem, ko se je krstni kandidat izkazal za poštenega, zanesljivega človeka, je bil vključen v ožjo pripravo. Ta je potekala ves postni čas in se je zaključila s krstom na velikonočno vigilijo. Krst je ponavadi podeljeval škof, in sicer s potapljanjem, da so izkustveno doživljali nauk apostola Pavla: »Kakor ste bili s Kristusom pokopani v smrt, tako ste z njim vstali k novemu življenju.« Novokrščenci so si prizadevali živeti, »kot se spodobi za poklic, h kateremu so bili poklicani«.

Ob letošnjem prazniku Jezusovega krsta se spomnimo svojega krsta. S tem zakramentom smo bili vcepljeni v Kristusa kot mladike na trto, vzdani smo bili kot živi kamni v duhovno stavbo, ki se imenuje Cerkev. Kako je lahko stavba žlahtna, če je gradbeni material slab? Za trdnost ali solidnost stavbe je pomembna vsaka opeka, vsak kamen.

Naj v nas zaživi milost svetega krsta, da bomo trdno gradivo za Božjo stavbo – kot solidni ljudje in kot dosledni kristjani – v družbi in v Cerkvi.

Po: S. Čuk, Misli srca

ZAKAJ KRSTNA VODA?

V vseh verstvih in v vseh kulturah ima voda moč očiščevanja in prenavljanja. Krstna voda nas očiščuje napak preteklosti in nas prenavlja, da bi mogli živeti kot novi ljudje.

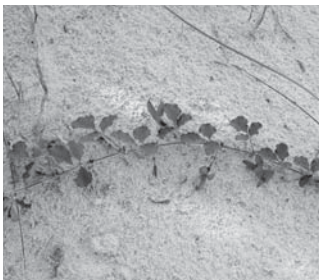
To lažje razume odrasel človek, ki je oblit z vodo, kot pa otrok. Česa naj bi bil očiščen otrok, ki še ni grešil? Tradicionalni nauk Cerkve je, da je otrok očiščen izvirnega greha. Danes bi bilo mogoče to pojasniti na bolj sodoben način: otrok je izvzet iz okolja, v katero ga je postavila usoda. Vse, kar obremenjuje otroka, začeniši z dednimi dejavniki, pa vse do duhovnega ozračja v družini, ki je pogojeno z izkušnjami iz otroštva staršev in starih staršev, je »izmito« s krstom.

Seveda se to ne zgodi kot po neki čarovniji: ne moremo govoriti, da se vsi duševni zapleti preprosto razpletejo s krstnim oblitvanjem. Prav tako pa si ne moremo predstavljati, da je voda, ki je oblitla glavo otroka, zagotovilo, da se v njem ne bo ponavljala usoda njegovih staršev in starih staršev. Vsekakor pa mu to daje možnost, da začne novo življenje.

V krstu slavimo novo rojstvo. Otrok ni obremenjen s preteklostjo, temveč je odprt za novost, ki jo hoče Bog uresničiti po njem. Ne bodo ga zaznamovale temne sence družinske preteklosti, Božji angel ga bo, kljub bremenom družinske dediščine, vodil v svobodo in življenje. Na mestu je tudi misel, da voda odplakne vse motnje, ki jih povzročamo otroku s svojimi dvomi in skrbmi.

Krstna voda hoče očistiti človeka vsega, kar bi moglo zamegliti neponovljivo Božjo podobo, ki se razodeva v njem.

Po: A. Grün, Krst, slavje življenja

ZA ZAKONCE IN DRUŽINE

Nekaj pobud, kaj podariti svojemu otroku v novem letu

Podarite mu svoj čas.

Preložite vse nujno delo in vse pomembne sestanke in naredite, kar je zares nujno: bodite s svojim otrokom.

Podarite mu svoje zaupanje.

Mogoče bi vaš otrok naredil, česar domnevno ni sposoben, toda brez vašega zaupanja tega ne bo mogel narediti.

Podarite mu svoje odpuščanje.

Spomnite se, da je vaš otrok mlajši kot vi in ne more presojati tako kot vi.

Podarite mu svoje potrpljenje.

Naj vam ne bo težko pomagati loviti ribe v umivalniku, dokler ne bo sposoben razlikovati vode, v kateri ribe živijo, in tiste, v kateri ne.

Podarite mu svojo blagost.

Ne bodite mu ovira v življenju, a mu tudi ne prikrivajte ovir, na katere bo naletel. Podarite mu iskrenost. Osvetljuje njegovo pot, da se ne bo počutil tujca na svetu.

Podarite mu svojo trdnost.

Za vašega otroka je nujna vaša navzočnost in vaše varstvo, če se ne bo mogel nasloniti na vas, kako bo svoje srce znal odpreti tistim, ki jih bo srečeval? Lahko mu darujete katerokoli igračo ... Toda če mu ne podarite sebe, mu niste podarili nič.

Po: B. Rustja, Zgodbe za skladen zakon in srečo v družini

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 13. 12. 2021

Začeli smo z uvodno molitvijo.

Gospod župnik je razmišljal ob svetopisemskem odlomku Lk 15,11-32, kjer lahko odkrivamo tudi Jožefa. Jožefovo sprejemanje Božje volje je odraz visokega zaupanja v Boga. Jožef sprejema, kar je Marija prejela od angelovega sporočila.

Radi se obračamo k nebeški materi Mariji, Jožef pa je mogočen in mu moramo zaupati, da bi tudi mi odkrivali Božjo voljo.

Moja svoboda ne more biti prikrajšana na račun bližnjega. V današnji družbi (mediji, splet ...) poudarjamo samo pravice. Kje pa je meja, kje so dolžnosti? Danes je velik primanjkljaj na poudarjanju dolžnosti.

Gospod Janez Krnc je predstavil prenovo zunanje ureditve okolice cerkve. Del okolice se počasi zaključuje. Javna cesta je po pravilih mestne zakonodaje. V tem mesecu upajo, da bodo vložili zahtevo za tehnični pregled. Planirajo, da uredijo trg pred cerkvijo, stopnišče in zaključne stvari (naredili bodo v delavnici in nato prenesli) pred veliko nočjo.

Predlagamo, da se o prenovi in poteku obvesti župljane. Morda preko oznanil. Za župnijsko glasilo se pripravi, kakšna je vizija za promet (avtomobili, pešci). Pripravi se lahko tudi interaktivna stran, kjer bodo odgovori na vprašanja (združi se podobna vprašanja in se odgovori na ključne stvari). Za romarje naj se pripravi zloženka z informacijami.

Pregledali smo koledar.

Ogrevanje cerkve se bo začelo s četrtkom (16. 12.).

Miklavževanje je bilo odlično organizirano.

Nekaj župljanov naslednji četrtek se priključi karitas za pomoč.

Naročen je podstavek z zastavami in bo v cerkvi pripravljeno za praznike. Organizirano bo zbiranje donacij.

Spoved za osebno duhovno pripravo pred božičem bo potekala cel teden – od sobote, 18. 12. 2021, naprej.

Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisała: Barbara Flajnik

MLADINSKI GOST ROBERT FRIŠKOVEC

1 6. 12. smo imeli za mladinskega gosta Roberta Friškovca, ki je zaporniški duhovnik in skrbi za duhovno oskrbo zapornikov, ki so zaprti v Sloveniji, ter vzpostavlja stike s tistimi slovenskimi zaporniki, ki so zaprti v tujini.

Opisal nam je svoje delo, pri katerem podeljuje zakramente, obhaja sveto mašo, podeljuje bolniško maziljenje in organizira duhovno oskrbo za drugače verujoče.

Zapornikom je na voljo tudi za osebni pogovor, kjer se trudi biti predvsem poslušalec in sprejema človeka v njegovi realnosti. Dotaknejo se ga njihove osebne zgodbe in pa božična sveta maša v ženskem zaporu, kjer občuti, kako močno začutijo mame ločenost od svojih družin.

Za zaposlene v zaporih organizira romanja in zanje izdaja publikacijo.

Veliko uspeha vidi v tem, da se storilec in žrtev soočita in se v njegovi prisotnosti pogovorita, tako lahko tudi žrtev pride do razrešitve svoje travme, storilec pa začuti težo in prevzame odgovornost za svoje dejanje.

Biti zaprt pomeni odvzem svobode in g. Friškovec nas je spodbudil k razmišljanju, kaj je tisto v mojem življenju, kar mi odvzema svobodo (npr. odvisnost od telefonov ...). Robi nas je nagovoril ne samo z besedo, ampak tudi s svojo preprostostjo, odprtostjo, konkretnostjo in neposrednostjo.

ADVENTNI DUHOVNI VEČER

V petek, 17. 12. 2021, je v rakovniški cerkvi potekal adventni duhovni večer. V sam večer sta nas uvedli Julija in Maša, ki sta povedali nekaj misli o spovedi, predvsem kako pomemben zakrament je to. Kaplan Janez je nato izpostavil najsvetejše, mi pa smo v tišini premišljevali. V cerkvi smo bili zbrani mladi s cele dekanije. Ena ura z Jezusom je ob petju taizejskih spevov, spraševanju vesti in sveti spovedi hitro minila. V hitrem tempu življenja smo si vzeli čas, da smo v miru premišljevali o naših življenjih ter nato prenovljenih src lahko stopili Novorojenemu naproti.

BOŽIČNA 9-DNEVNICA

Kralja, ki prihaja pridite molimo, je spet slovesno odmevalo v naši cerkvi. Sodelovanje pevskih zborov in nekaterih drugih skupin, organistov in organistk, staršev, ki so brali razmišljanje ob 9-dnevnici in otrok, ki so zbirali ovčke in vseh drugih je prispeval k temu, da je bila letošnja priprava na Božič doživeta in lepa. Birmanci so imeli po sv. maši kratko srečanje.

Vsak dan so razmišljali o enem daru Svetega Duha. Birmanski voditelji pa so zanje vsak dan pripravili kratek izziv ali nalogo, ki so ga opravili v cerkvi. Iz tega strnjenega opisa božične 9-dnevnice lahko z veseljem rečemo, da je 9-dnevnica imela tudi letos žlahten okus kot v dobrih starih časih.

KONCERT IN SLAVLJENJE S SKUPINO FZL – TUKAJ SEM!

V nedeljo, 19. decembra, smo imeli z bandom koncert/slavljenje. O samih pripravah na nastop smo se začeli pogovarjati že kar zgodaj, a je nekaj časa trajalo, da smo določili vse podrobnosti. Naslov oziroma vodilen «citat» koncerta se je glasil Tukaj sem, izhajali smo iz Mašine nove avtorske pesmi s tem naslovom.

Z izvajanjem glasbe smo začeli nekoliko kasneje kot smo načrtovali, saj je bila pred tem v cerkvi maša in smo morali poskrbeti za postavitve, ozvočenje ... poslušalce smo tako držali v večjem pričakovanju in jih vadili v potrpežljivosti.

Že prej smo se odločili, da želimo koncert izvesti kot slavljenje, zato je bil na oltarju med nami ves čas izpostavljen Jezus.

Vsak član benda je delal nekaj reklame za večer slavljenja in vsi smo bili prijetno presenečeni ob tolikšni publikli, ljudi je bilo ogromno in to nas je še bolj razveselilo in smo slavili Gospoda še z večjim žarom.

Timi in FZL

KOLEDNIŠKA AKCIJA

Koledniki so tudi letos obiskali družine in jim zaželeli blagoslovljen Božič in srečno novo leto 2022. Kljub manjšemu obisku domov so nas bili povsod zelo veseli. 5 skupin kolednikov je obiskalo okoli 30 domov. V kraljevskih kronah in angelskih oblekah smo se seveda povsod obnašali temu primerno. Bilo je zabavno in veseli smo, ker smo tudi letos zbrali nekaj denarja za misijone. Dobrota in veselje si ob koledniški akciji podata roke. Hvala vsem, kolednikom za koledovanje, družinam pa za dar za misijone.

SMUČANJE ZA ANIMATORJE

Po prvih dneh leta se pozna celo leto, zato smo tudi to leto že na začetku zajeli z veliko žlico.

Z animatorji smo odšli na zasnežene in s soncem obsijane poljane Triglavskega narodnega parka – na smučišče Vogel. Večina animatorjev je dan preživela na smučkah ali na bordu. Najbolj pogumni so se preizkusili v obeh disciplinah. Za piko na i lepega dne so animatorji povprašali, katero picerijo jim priporočajo njihovi sošolci s tega področja. Priporočili so nam odlično picerijo, kjer smo v družbi lepih stenskih slik in kipca Božje Matere Marije, pojedli odlične pice. Hvaležni za lepo preživet dan so animatorji sklenili, da se bodo na zasnežene vrhe in k Mariji še radi vrnili.

BLAGOSLOV NOVE SLOVENSKE ZASTAVE

Na dan samostojnosti in enotnosti, 26. decembra, ko smo obhajali tudi nedeljo svete družine, smo v cerkvi na Rakovniku blagoslovili novo slovensko zastavo. V župnijskem svetu se je že nekaj časa razmišljalo o tem, kdaj in kje bi novo slovensko zastavo lahko umestili

v Rakovniško cerkev in ob dnevu samostojnosti in enotnosti smo to naredili na zelo slovesen način. Ob koncu vsake sv. maše smo iz hvaležnosti Bogu za dar samostojne države blagoslovili slovensko zastavo in zapeli slovensko himno. Najbolj zaslužen za uresničitev tega projekta je voditelj ŽPS-ja Tomaž Okoren, ki se je osebno zavzel za nakup zastav in stojala. Poleg slovenske zastave našo cerkev krasita še cerkvena in evropska zastava. V sprejemnici salezijanskega zavoda je še sedaj možno oddati prispevek za to naložbo in v kolikor bomo zbrali več sredstev, se bo to namenilo za obnovo cerkve ob 100-letnici blagoslovitve.

V POLNOSTI SE TI PREPUŠČAM, MOJ BOG

Dobri Jezus, začenjamo novo koledarsko leto. Ob tem te iskreno prosimo, stoj nam ob strani in nas varuj vsakršne bolezni. Daj, da bomo z veseljem osvajali šolska znanja, v družini brez težav našli priložnost, da pomagamo pri hišnih opravilih in z veseljem služili našim bližnjim. Naj bo tvoj blagoslov in varstvo nebeške Matere na vseh naših poteh, kamor nas boš v letu 2022 popeljal. Amen.

AK

12. januar

AELRED (ALFRED)

V starih latinskih knjigah ima ta svetnik različna imena: Aelred, Ailred, Alred, Ethelred, Alredus ..., zato je oblika Alfred, ki je znana pri nas, kar zvesta latinskim imenom. Rodil se je leta 1109 v mestu Hexham v Yorkshiru. Najbrž je bil sin plemiških in uglednih staršev, ker je zelo mlad prišel na dvor škotskega kralja, da bi prejel družbenemu položaju primerno vzgojo in izobrazbo. Bil je tako lepega in prijaznega obnašanja, da so ga vsi na dvoru vzljubili. Kralj David je imel tako zaupanje vanj, da ga je postavil za dvornega maršala, oskrbnika svojih posesti. Ta vladar je bil globoko veren in v želji, da bi tudi njegovi podložniki napredovali v veri in pobožnosti, je v svoje kraljestvo poklical cistercijane, ki so ustanovili nekaj samostanov. Življenje teh redovnikov je pritegnilo pozornost mladega dvorjana. Ko mu je bilo triindvajset let, je prosil kralja, naj ga razreši zaupane mu službe na dvoru, ker se je odločil za redovniški poklic. Kralj je prošnjo uslišal in Alfred je 1134 vstopil v cistercijanski samostan. Bil je vzoren menih, da so ga po devetih letih izvolili za opata sosednjega samostana, kjer je ostal pet let, potem pa se vrnil v svoj prejšnji samostan, kjer je bil prav tako izvoljen za vodstveno službo, ki jo je zgledno opravljal do zgodnje smrti 12. januarja 1166, ko je bil star komaj 57 let. Za svetnika so ga imeli že za časa njegovega življenja; vsi so ga imeli radi zaradi njegovega prisrčnega značaja, spoštovali so ga zaradi bistrine njegovega duha in modrih nasvetov ter govorov, s katerimi je vnel srca za Boga.

27. januar

ANGELA MERICI

Uršulinke so redovnice, katerih temeljno poslanstvo je evangelijsko življenje sredi sveta in skrb za vzgojo ženske mladine. Njihova ustanoviteljica ni sveta Uršula, temveč Angela Merici, ki se je l. 1474 rodila kmečkemu staršem v severni Italiji. Že v mladosti je vneto iskala

Boga. Kot dekle je imela neko prikazen sprevoda mladih devic. Med njimi je zagledala tudi svojo pred nedavnim umrlo sestro, ki ji je sporočila, da jo Bog kliče, naj ustanovi družbo devic, ki bo hitro rasla. Temu klicu je ostala zvesta. V mestu Brescia, kjer je živela od leta 1516, se je več požrtvovalnih ljudi združilo v gibanje »Božja ljubezen« in je veliko pripomoglo, da je mesto postalo središče živahnega verskega življenja. Angela je kmalu postala njihova voditeljica. Družba se je redno sestajala pri maši in skupnih molitvah. Po letu 1530 je Angela zbrala svojo skupino dvanajstih sodelavk, ob katerih se je izbistrila njena zamisel skupnosti, ki živi apostolsko življenje med svetom. Družbi je dala ime po mučenki sv. Uršuli, ki so jo tedaj zelo častili, in po njej se članice tega reda imenujejo uršulinke. S svojo ustanovo je želela doseči čim večje število deklet, ki so prihajale k njim na pouk, hkrati pa so uršulinke delale v vseh bolnišnicah in šolah. Redovno skupnost je vodila vse do smrti 27. januarja 1540.

LUČ SVETI V TEMI

Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš.

Ta svet je lep, če nekoga rad imaš.

Ta svet je lep, če roko stisneš komu, ki ga kaj boli.

Ta svet je lep, če si Človek do ljudi.

Lepa navada mnogih ljudi je, da nikoli ne gredo nikamor, ne da lbi vzeli nekaj s seboj, drobno darilo. Gre lahko za čisto majhno, preprosto in predvsem ne drago stvar. Pomembno je, da ne pridemo praznih rok. Spet navada ali pa izkušnja vsakdanjega življenja, ki je pomembna tudi za naše prihajanje pred Gospoda.

Ko grem k maši v nedeljo ali pa kar tako, je prav, da pomislim, kaj bom vzela danes s sabo. To nas bo vzpodbudilo k temu, da bomo razmislili, kaj sploh imamo, kaj se nam je v tednu ali dnevu zgodilo. Zagotovo bomo vedno našli kaj lepega, kar bomo položili pred oltar polni hvaležnosti. Včasih

pa bo to tudi kaj težkega, morečega, kar je tudi prav, da odnesemo pred oltar pred Gospoda, da nam pomaga in nas razbremeni.

Kako lepo je, ko kdaj komu kaj podarimo. Še lepše je, če z njim podelimo tudi samega sebe. Drug drugega potrebujemo, če hočemo doživljati lastno srečo, ker je bistvo sreče v deljenju. Drug drugega potrebujemo tudi takrat, ko smo v nesreči, s pomočjo drugih je vse lažje.

Ko bomo imeli čas za molitev, čas za sveto mašo, čas za adoracijo, bomo resnično našli pravi čas tudi za bližnje. Lepo in dobro je, če drugi mislijo na nas in nas imajo radi in to pokažejo na zunaj.

Bodimo tudi mi angeli za druge ljudi.

Upanje je luč v naših srcih, izvir upanja je v Bogu – v preprosti ljubezni in v nenehnem iskanju. Bodimo prinašalci ljubezni in miru. V življenjskih preizkušnjah korak za korakom spoznavamo, da izvir veselja ni v izrednih in velikih sposobnostih, temveč v podarjanju samega sebe, zato da bi druge razumeli s srcem.

Marija sporoča: “Bodite moja luč in mnogi bodo našli pot iz teme.”

Eno leto mineva, ko nas je v božičnem času pretresla novica o smrti našega dobrega duhovnika g. Franca Drobniča. Resničen blagoslov je občutiti ljubezen do nekoga in od nekoga – iskreno, preprosto, brez hinavščine. Pri gospodu Francu smo lahko spoznali, kakšno ljubezen nam Jezus zapoveduje imeti do sočloveka. Blagoslovljeni smo bili z njegovim duhovništvom in prijateljstvom. Hvaležni smo za vse molitve in zgled, ki nam ga je dal.

Spomnimo se ga v molitvi.

Judita Petelin za Župnijsko karitas Rakovnik

POMOČ ŽUPNIJSKE KARITAS:

V Župnijski karitas Rakovnik tudi v času koronavirusa dežuramo in delimo pomoč ljudem v stiski. Ob zaščitnih ukrepih in s predpripravo paketov delitev poteka na dvorišču pred prostori karitas, nekaterim odpeljemo tudi na dom. Ljudje so zelo hvaležni, da dobijo pomoč.

Tudi če ste v trenutni stiski, lahko pridete po paket ali pustite prošnjo v sprejemnici župnije.

ZAHVALA VSEM DAROVALCEM!

Hvala vsem, ki ste v zimskem času darovali za Župnijsko karitas Rakovnik tako denarna nakazila kot hrano!

Ker nam zaradi odpovedi dobrodelnih akcij zelo primanjkuje sredstev (za plačevanje položnic, za dokup hrane, ker dobimo manj hrane tudi od ŠK), vas prosimo za pomoč (darujete lahko na TRR ali dar pustite v sprejemnici župnišča). Hvala!

V času, ko se ne smemo družiti, ne pozabimo na tiste, ki so sami ali v domovih. Tudi telefonski klic ali pa lepa kartica, pismo (sploh če to ustvarimo sami ali otroci) lahko polepša dan in pripomore, da smo povezani med sabo.

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana
Dežurstvo v januarju: četrtek, 20. 1. 2022, od 17.00 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar!

SALEZIJSKA KNJIŽNICA RAKOVNIK -
PREDLOGI ZA BRANJE

Pozdravljeni vsi, (dejavni in tudi samo naključni), ljubitelji branja! Vsaka doba ima svoja velika vprašanja, velike mislece in velike svetnike, tudi dvajseto stoletje ni bilo brez njih. Ena najbolj pomembnih je bila **Edith Stein** z redovnim imenom sestra Terezija Benedikta od Križa (1891–1942). O njej govori drobna knjižica z naslovom: Sveta sestra Terezija Benedikta od Križa. Napisal jo je **dr. France Dolinar**.

Rodila se je v židovski družini, zelo bistro dekle je postalo ena prvih študentk filozofije v Nemčiji. Njeno iskanje resnice jo je odprlo za Kristusa: »Moje iskanje resnice, je bilo moja edina molitev«. Iskreno, pošteno in zavzeto iskanje resnice jo je privedlo h Kristusovi ljubezni in celostni povezanosti z njim. 1. januarja 1922, torej točno pred sto leti, je bila krščena. Kot filozofinja je bila zelo cenjena. Objavljala je članke, pisala knjige o svojih razmišljanjih. Vendar ji je bila akademska kariera

zaradi židovskega porekla zaprta. Zato je vstopila v samostan karmeličank. Ob trpljenju njenih sonarodnjakov in tudi ob lastnem trpljenju je spoznala, da pot do Boga, do njegove Ljubezni vodi preko križa na Golgoti in naših križev. Brez trpljenja in odpovedi ni dejanske ljubezni niti našega sodelovanja pri odrešenju. Saj s tem, ko z odpuščanjem ne vračamo hudega s hudim, presekamo začarani krog zla in stopimo korak bližje k odrešenemu svetu. To pa brez trpljenja, brez odrekanja sebi, brez križa, ni mogoče. To spoznanje in življenjsko držo je potrdila tudi v smrti, saj so jo Nemci odpeljali v taborišče Auschwitz in umorili v plinski celici.

Edith Stein je velika svetnica, zavetnica Evrope in vsega, kar je žlah-tnega dala in domislila zahodna kultura.

Za konec še ena njenih misli (tudi za vse, ki iščejo in dvomijo): »Bog je resnica, kdor išče resnico, išče Boga, če se tega zaveda ali ne.« - Rečeno pred sto leti, kaj pa danes? Dvajseto stoletje je resnico iskalo, čeprav jo je utemeljevalo predvsem skozi naše subjektivno spoznanje, dobro je bilo dobro in slabo je bilo slabo. Naše, enaindvajseto, pa se skeptično sprašuje: »Kaj je resnica?« Relativizira vse in dvomi o možnosti njene- ga spoznanja in se zanjo tudi ne trudi, tako si po Pilatovsko udobno umiva roke ob trpljenju tega sveta.

Nam, kristjanom, pa je pot do resnice o dobrem in zlu v nas in v svetu jasnejša, saj nam pri tem sveti luč Božje besede v Svetem pismu. Se nam pa pogosto zatakne, dosti odlomkov je nejasnih in težko doje-mljivih, tako da Sveti duh, ki naredi, da je branje za nas rodovitno in se nas dotakne Božja beseda, ostane pred zaprtimi vrati našega razuma in srca. Nenazadnje so besedila stara skoraj dva tisoč let. Kako razumeti in kako slišati Boga, ki nam govori skozi zapisano?

Zelo uporabna na poti razumevanja Svetega pisma je knjižica z naslovom **Iz besede - Biblični slovarček**. Napisal jo je biblicist in sedanji celjski škof **dr. Maksimiljan Matjaž**. Uvodni del je posvečen pomembnosti branja Svetega pisma in napotkom za čim boljše razumevanje prebranega. Besedilo namreč lahko beremo na več načinov in je sestavljeno iz več plasti:

- **branje kot zgodovina in literatura:** pripoved in pričevanje o dogodkih pred dva tisoč leti, pripovedovano skozi takratno kulturo in oblikovano v takratno literarno formo.

- **biblično teološko branje:** kot pripoved v podobi (simbol), ki nam skozi prilike sporoča temelje naše vere in Božjega odrešenjskega načrta.

- **dotik Boga, njegovo sporočilo skozi besedo:** Bog govori vsakemu od nas in preko nas, posameznikov, ko se povežemo v občestvo, govori tudi skupnosti.

- **evharistični-pashalni način branja:** Najpolnejša skupnost, kjer »smo zbrani v njegovem imenu« pa je prav evharistija, sveta maša, Bog ne prihaja k nam samo preko kruha in vina, ampak prav tako preko Besede, prav tako se nas dotakne in prav tako nas krepi in odpira skupnosti. Skupaj poslušamo, skupaj bomo postali boljši kristjani. Če smo povezani, je vse možno in lažje. Skozi skupno poslušanje Božje besede nas dejavno spreminja: »od individualizma v odnos, od življenja po mesu do življenja po Duhu« kot zapiše avtor dr. Maksimilijan Matjaž.

Osrednji del knjige pa je slovar bibličnih pojmov, besed in oseb, po abecedi od A do Ž, od Abrahama do Žive vode in Življenja. Vsak pojem je predstavljen z odlomki iz Svetega pisma, kjer se pojavi, in razlago njegovega pomena ter vloge v besedilu Svetega pisma.

Ker je to knjiga, za katero je dobro, da je vedno pri roki, ko iščemo kakšno pojasnilo ob branju, priporočam, da jo kar kupite, jaz sem jo že in ni draga (v primeri z drugo literaturo), zanjo boste odšteli 9,90€.

Veliko Božje bližine vam želim ob branju v teh januarskih dneh!

Lucija Magajna

RAZVEDRILO

OBRAMBA – Učitelj: »Erik, kaj je to legitimna obramba?« – Erik: »To je, ko so ocene tako slabe, da sem primoran obvestilo staršem podpisati sam.«

PASTIRSKO PISMO NADŠKOFA MSGR. STANISLAVA ZORETA ZA NOVO LETO 2022

Dragi duhovniki, redovniki in redovnice, dragi bratje in sestre. Za seboj puščamo leto, v katerem je bilo težko načrtovati. Ko smo načrtovali pastoralno dogajanje v naših župnijah, v dekanijah in tudi v škofiji, smo vedno znova dodali vprašaj – če bodo razmere dovoljevale. Včasih smo to misel izrazili zgolj v sebi, večkrat smo jo zapisali na konec naših načrtov.

Res se je potem pokazalo, da smo nekatere stvari lahko izvedli, druge smo morali prirediti glede na ukrepe, spet druge smo morali preložiti na drug čas.

Sem pa vesel, da v tem času nismo obstali pred težavami in ovirami, da se nismo prepustili črnoglednosti, ampak smo priznali težavo, potem pa poiskali možnosti, ki so se nam kljub temu ponujale. In tega je bilo zelo veliko. Župnijska občestva so v tem času zaživela na drugačen način. Veliko so k temu pripomogli tisti, ki so pokazali svoje znanje s področja novih medijev. S pomočjo le-teh in pripravljenostjo duhovnikov ter drugih župnijskih sodelavcev je posebno oznanjevalno poslanstvo Cerkve dobilo nove razsežnosti.

V evangeliju smo slišali: »In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice«. Gospod vstopa v našo človeško resničnost in živi z nami. To je vsebina božiča. To doživljamo pri vsaki sveti maši. Jezus – Beseda prihaja v svojo lastnino. Tistim, ki jo sprejemate, daje moč, da postanete Božji otroci. On je naš Oče tudi v preizkušnjah.

Ta čas je bil tudi preizkus naše medsebojne solidarnosti. Kakšnih podvigov so se v tem času lotili sodelavci in prostovoljci Karitas. Tudi ti so pod vodstvom Svetega Duha odkrivali nove poti, kako priti do pomoči potrebnih, da ne bi nihče pogrešal tega, kar potrebuje za življenje.

Nekaj podobnega je bilo tudi na področju podeljevanja zakramentov. Seveda smo bili daleč od tega, česar smo bili navajeni. Z vsakim

novim tednom pa smo se učili in prilagajali tudi podeljevanje zakramentov. Za nami je torej leto, v katerem smo v poslušnosti Svetemu Duhu odkrivali nove načine verskega življenja naših družin in naših župnij. Bogu hvala in tudi vsem vam hvala za to.

Vendar smo v tem letu spoznali še nekaj manj pozitivnega. Med nami se je začel proces delitve. Začelo se je z nezaupanjem, ki smo mu dovolili vstopiti v naše misli in v naše odnose. Zaprli smo se v svoj »mehurček«, v družbo enako mislečih in enako čutečih, in začeli navelično odklanjati vsa drugačna mnenja. Nekateri so zdvomili tudi nad papežem Frančiškom in Kongregacijo za nauk vere. Začeli smo izključevati drug drugega – bolj na ravni srca kot drugače.

Kaj bomo storili v letu, ki ga začenjamo? Bomo poglobljali jarke med nami, bomo dvigali nasipe, bomo večali razdalje?

Odgovor na ta vprašanja je lahko tudi vztrajanje na sinodalni poti, ki smo jo na povabilo papeža Frančiška po vseh škofijah sveta začeli obhajati meseca oktobra in bo v tem okviru potekala do velikega šmar na letos. Na ravni škofije poteka usposabljanje ljudi, ki bodo izvajali sinodalna srečanja po posameznih župnijskih občestvih, skupnostih, skupinah ... Sadovi teh srečanj bodo potem povzeti v skupno poročilo, ki ga bomo preko Slovenske škofovske konference poslali Generalnemu tajništvu Škofovske sinode.

Pomembnejši od tega pa je osebni odnos in osebni pristop vsakega izmed nas, vsakega duhovnika, vsakega redovnika in redovnice, vsakega očeta in mame, čisto vsakega kristjana. Papež nas je v nagovoru ob začetku sinode povabil k trem korakom: srečanje, poslušanje, razločevanje; »da si vzamemo čas za srečanje z Gospodom in s spodbujanjem srečanja med nami. Čas, v katerem je prostor za molitev, češčenje – to je molitev, ki jo mi zelo opuščamo –, dati prostor češčenju za to, kar hoče Duh reči Cerkvi.«

Prav zaradi prej omenjenih vedno večjih razdalj med nami – tudi znotraj družin in celo znotraj župnij – vas v duhu sinodalne poti, sinoda pa pomeni hoditi skupaj, vabim, da začnemo moliti drug za drugega. V berilu apostol Pavel daje zgled, ko pravi: »Zato se ne neham

zahvaljevati za vas in se vas spominjati v svojih molitvah«, da bi prejeli Duha modrosti in razodetja. Jutri še ne bomo zgladili vseh razlik, a če bomo začeli moliti drug za drugega z vso preprostostjo srca, ki Bogu ne bo pripovedovalo, kaj naj stori s tem ali onim človekom, ampak bo tega človeka preprosto položilo pred Boga, bomo v Njem, ki je Oče nas vseh, tudi mi začeli postajati bratje in sestre med seboj. Prosim vas torej, da vsak vsak dan zmoli en očenaš prav s tem namenom, da bi po tej molitvi k skupnemu Očetu začeli postajati bratje in sestre med seboj.

Če nam bo to uspelo, potem se za druge korake sinodalne poti ne bojim.

Dragi bratje in sestre, naj vam ob začetku tega leta zaželim veliko Božjega blagoslova. Bog naj blagoslavlja vaše zavihane rokave, ko boste s pogumnim prizadevanjem storili vse, da bo med nami čim več miru in dobrega. Bog naj blagoslavlja vaša odprta srca, ki bodo pozorna na druge ljudi in njihova življenja. Bog naj blagoslovi vaša ušesa, da bodo poslušala tisto govornico, ki brez besed prihaja iz oči in obrazov. Bog naj vas blagoslovi, da boste tudi vi neprestano blagoslavljali vse okoli sebe.

Delajte, sprejemajte, poslušajte in blagoslavlajte skupaj z našo Materjo Marijo, ki je Mati Cerkve in naša mati.

*msgr. Stanislav Zore OFM,
ljubljski nadškof metropolit
1. 1. 2022*

Naj vam bodo besede našega pastirja kot Njegov glas in naj vas v novem letu 2022 spremlja Božji blagoslov!

vaš hvaležni župnik Mirko

KOLEDAR:

JANUAR 2022

SOB, 1. 1.: Marija, sveta Božja Mati – novo leto; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.

- NED, 2. 1.:** 2. nedelja po božiču; sv. maše so ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; smučanje za animatorje, odhod ob 6.30.
- PON, 3. 1.:** v tem tednu ni verouka za otroke; ob 19.15 je katehetski odbor; po večerni sv. maši je ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- TOR, 4. 1.:** molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi).
- SRE, 5. 1.:** sestanek mentorjev ob 19.00.
- ČET, 6. 1.:** Gospodovo razglašenje; sv. maše ob 6.00, 7.30, 9.00 in 18.30; uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 7. 1.:** prvi petek; obisk bolnikov na domu; posvetitev Jezusovemu Srcu.
- SOB, 8. 1.:** prva sobota; posvetitev Marijinemu Srcu.
- NED, 9. 1.:** Jezusov krst; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; po polenajsti sv. maši je nedeljska e-kava na temo: šport, gostili bomo trenerje rakovniških športnih ekip.
- PON, 10. 1.:** ob 18.00 sestanek športnega odbora, ob 19.00 Karitas, ob 20.00 seja ŽPS; po večerni sv. maši je ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- TOR, 11. 1.:** molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi).
- SRE, 12. 1.:** ob 20.00 srečanje voditeljev poletnega oratorija 2022.
- ČET, 13. 1.:** uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 mladinski verouk.
- PET, 14. 1.:** USA vikend v Veržeju za pripravnike in animatorje salezijanskih župnij in mladinskih centrov od petka popoldne do nedelje popoldne; za skavte volčiče začetek zimovanja.
- NED, 16. 1.:** 2. nedelja med letom; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo veroučenci 7. r.; po polenajsti sv. maši je nedeljska e-kava.
- PON, 17. 1.:** po večerni sv. maši je ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- ČET, 20. 1.:** uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 mladinski verouk.
- PET, 21. 1.:** ob 19.30 adoracija za mlade in slavljenje.

- NED, 23. 1.:** 3. nedelja med letom – nedelja svetega pisma; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo letošnji birmanci, ki prejmejo od svojih staršev Sveto pismo; po polenajsti sv. maši je nedeljska e-kava.
- PON, 24. 1.: po večerni sv. maši je ura molitve v tišini pred Najsvetejšim
- ČET, 27. 1.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 mladinski verouk.
- SOB, 29. 1.: Don Boskov dan v SMC-ju in celodnevno češčenje v cerkvi od 8.00 – 12.00 in od 15.00 – 18.30.
- NED, 30. 1.:** 4. nedelja med letom; zunanje praznovanje sv. Janeza Boska; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo animatorji; po polenajsti sv. maši je nedeljska e-kava.
- PON, 31. 1.: Sv. Janez Bosko; po večerni sv. maši je ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.

FEBRUAR 2022

- SRE, 2. 2.: svečnica; sv. maše 6.00, 7.30, 9.00 in 18.30; blagoslov sveč.
- ČET, 3. 2.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 4. 2.: prvi petek; obisk bolnikov in pri sv. maši izročitev Jezusovemu Srcu; ob 19.30 je srečanje ŠAP in AS.
- SOB, 5. 2.: prva sobota; izročitev Marijinemu Srcu.
- NED, 6. 2.:** 5. nedelja med letom; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo veroučenci 6. r.; po polenajsti sv. maši je nedeljska e-kava.
- PON, 7. 2.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- ČET, 10. 2.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- NED, 13. 2.:** 6. nedelja med letom; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 14. 2.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim; ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja ŽPS.

TOR, 15. 2.: molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi).

ČET, 17. 2.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Laura Hudorovac

Zala Cvetko

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Franc Štembal, 1935

Jožefa Krškan, 1939

Marija Petrišič, 1937

Danijela Žerjav, 1940

Ana Ficko, 1933

Vida Nahtigal, 1930

Ana Marija Sadar, 1940

Glasilo izdaja Župnija Rakovnik

Odgovorni: Mirko Simončič – lektorirala: Tadeja Klun Lenarčič – prelom: Vito Lojk

*Kakor hrepeni jelen po potokih voda,
tako hrepeni moja duša
po tebi, o Bog.
Mojo dušo žeja po Bogu,
po živem Bogu.*

(Ps 42,2)

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100
WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

dežurstvo v januarju:
četrtek, 20. 1. 2022,
od 17.00 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959
NLB.

Hvala za vsak dar.

Vsak četrtek
smo povabljeni,
da molimo za
duhovne poklice,
družine in domovino.

29. januar 2022

Don Boskov dan – oratorij
v cerkvi čiščenje Najsvetejšega